

O koťátku, které zapomnělo mňoukat

(Dramatizace pohádky)

průběh č. 1

Vyprávěč: Bylo jednou jedno koťátko.

Koťátko si rádo hrálo na dvoře i za vraty,
pořád mu to bylo málo, celé dny si jenom hrálo
s kamarády štěňaty. Tak se stalo, že zapomnělo
mluvit kočičí řeči. Umělo už říkat jenom...

Koťátko: Haf, haf, haf.

Vyprávěč: Když dostalo hlad, chtělo si říci hospodyně
o misku mlíčka. Ale nevědělo jak.

Koťátko: Jak se říká, propánička, že bych rádo misku mlíčka?

Vyprávěč: Hladové koťátko chodilo s pláčem po dvoře, až potkalo
koně.

Kůň: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

Koťátko: Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyně.
Jak se říká, propánička, že bych rádo misku mlíčka?

Kůň: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Íhahá!

Koťátko: Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.

Vyprávěč: Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo krávu.

Kráva: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

- Koťátko:* Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyně.
Jak se říká, propánička, že bych rádo misku mléčka?
- Kráva:* Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Búúú!
- Koťátko:* Ale kdepak, nestáčí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.
- Vyprávěč:* Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo kozlika.
- Kozlík:* Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!
- Koťátko:* Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyně.
Jak se říká, propánička, že bych rádo misku mléčka?
- Kozlík:* Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Mééé!
- Koťátko:* Ale kdepak, nestáčí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.
- Vyprávěč:* Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo ovečku.
- Ovečka:* Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!
- Koťátko:* Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyně.
Jak se říká, propánička, že bych rádo misku mléčka?
- Ovečka:* Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Bééé!
- Koťátko:* Ale kdepak, nestáčí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.
- Vyprávěč:* Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo kocoura.
- Kocour:* Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!
- Koťátko:* Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyně.
Jak se říká, propánička, že bych rádo misku mléčka?

Kocour: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Mňauuu.

Koťátko: To je ono, hurá, sláva, takhle mluví koťátka!

Vyprávěč: A to kotě dirou v plotě utíkalo do kuchyně,
třikrát kolem hospodyně, zamňoukalo...

Koťátko: Mňau, mňau, mňau!

Vyprávěč: Sotva to hospodyně uslyšela, dala koťátku plnou misku.

Vypilo tu misku mlička, napilo se moc a moc,
stulilo se do klubíčka a už chrupá, dobrou noc!